

Mindler Jánosné

(1919–2016)

2016 áprilisában elhunyt Budakeszi egyik legidősebb lakosa, a köztisztelőben álló Mindler Jánosné, lánykori nevén Deponte Klára. 97 évet élt.

Klári néni egész életét Budakeszin élte le, Kugyanabban a Széchenyi utcai házban. Deponte János és Krénn Éva gyermekeként őslakos családban nőtt fel. Végigélte a II. világháborút, a csúfos kitelepítést és persze a sötét, '50-es éveket is. Dolgozott a Ganz gyárban is, majd ápolónőként a MÁV Szanatóriumban, onnan is ment nyugdíjba.

Férje, Mindler János (1914-1983) szintén budakeszi származású volt. A '40-es évek elején esküdtek két leánygyermekük született. János harcolt a világháborúban, és egy sérülés következtében egyik lábát elveszítette Németországban, ahol a háború után csodával határos módon alkalma nyílt összetalálkozni kitelepített családtagjai-

val. Természetesen kint maradhatott volna, de felesége, Klári néni, leánya és nyilván Budakeszi miatt a szülőföldjét választotta. Klári néni drámaiban mesélte el, hogyan is tért haza férje a hadifogságból, milyen is volt az az 1946-os nyári nap, amikor Mindler János egyszer csak betoppant, és „bekéredzkedett” egy lábbal. Megbecsült, szorgalmas emberként ismerték Budakeszin, aki lábprotézise ellenére szoba- illetve címfejtőként dolgozott majdhogynem élete végéig.

A múlt iránt fogékony budakeszi fiatalok rendszeresen fel is keresték, hogy meséljen, mert Klári kifogyhatatlan forrása volt mindennek, amit városunk elmúlt csaknem százéves történelme kapcsán tudni érdemes. Hely- és emberismerete kiváló, humora és jókedve pedig legendás volt, a régi szokásoktól a régi ünnepeken és közmondásokon át mindent ismert és tudott, és ezt szívesen meg is osztotta az utókorral. A legszívesebben a '20-as és a '30-as évekről mesélt, arról a korról, aminek mára már ő volt az egyik utolsó hírmondója. Mondhatnánk: két lábon járó Budakeszi lexikon volt. Isten nyugosztalja.

Temetése 2016. május 13-án, 15 órakor lesz a budakeszi temetőben.

Huber-Szabó Lőrinc

Köszönet a közös emlékezésért

1946. március 19-én gördültek ki a Biatorbágyi vasútállomásra azok a vagonok, melyek a kényszer-kitelepítés áldozatait – több ezer budakeszi sváb polgárt, gyermekeket és felnőtteket egyaránt - szállították magyar hazájukból Németországba.

Rájuk emlékezett Budakeszi Város Német Önkormányzata és a lakosság a 2016. február 6-án meghirdetett emlékvé központi rendezvényein március 18-19-én.

A megemlékezés 18-án, pénteken délután a Kálvárián német nyelvű keresztútlat kezdődött. Köszönet ezúton is a szertartást vezető Mirk István diakónusnak, az egyes állomásokról imádkozó budakeszieknek, főként a fiataloknak, és a Hagyományörző Asszonykórus tagjainak.

Az ünnepi emlékműsorra másnap, március 19-én került sor a Prohászka Ottokár Katolikus Gimnázium aulájában, melynek nyitányaként Kőrösiné dr. Merkl Hilda mondott emlékbeszédet a Hazugság nyelvi lélektana címmel (a beszéd teljes szövege olvasható a Budakeszi Hírmondó legutóbbi számában). Az emlékezés gerincét a Csepp a tengerben. A Rieth család kálváriája című történelmi, irodalmi és zenei betétekkel színesített színdarab alkotta. A darabot, melynek minden szereplője helybéli vagy helyi kótédus lakos volt, Bechtold János novellája és saját gyermekkori élményei alapján írta és rendezte Kőrösiné dr. Merkl Hilda.

A főszerepeket (Midi néni/Rieth Jánosné és Johann bácsi/Rieth János) Jámbor Erzsébet, a Prohászka Gimnázium igazgatóhelyettese és Tóth Balázs vállalkozó, amatőr színészek alakították. Tökéletes azonosulásuk a szerepükkel mindenkit megérintett. A narrátor, Kőrösi Ágoston értően tolmácsolta a fontos történelmi – részben német nyelvű – hiteles dokumentumokat és verseket. Rajnai László vállalkozó, Kőrösi Annamária tanár és Ruzman Orsolya óvónő hitelesen jelenítették meg a történet további szereplőit. Rác Máttyás (a Prohászka Gimnázium tanára) szavalata, a Hagyományörző Kör Vegyeskarának német nyelvű népdalai, Nagy Attila harmonika- és Szirmay Boldizsár klarinétjátéka, valamint Tóth Virág szép német népdala emlékezetes elemei voltak a magában is megdöbbentő, igaz történetnek.

A Helytörténeti Gyűjtemény által kölcsönzött ruhák és használati tárgyak segítettek az események korhű tolmácsolását.

A megemlékezést koszorúzás követte, melyen Ritter Imre az Országgyűlés német nemzetiségű

szószólójának gondolatait hallhattuk. (A beszéd teljes terjedelmében olvasható a Hírmondó legutóbbi számában.) Budakeszi Város Német Önkormányzata Ritter Imrével közösen helyezte el koszorúját a Kitelepítési emléktáblánál, majd Budakeszi Város Önkormányzata, Zsámbék Német Önkormányzata, a Széchenyi István Általános Iskola, a Tarkabarka Óvoda, az Erkel Ferenc Művelődési Központ, a Hagyományörző Kör, a Helytörténeti Egyesület, a Szépitő Egyesület és a Széchenyi Baráti Kör koszorúit helyezték el az adott intézmények, egyesületek képviselői. A zenei kíséretéről a Hagyományörző Kör Fúvós Zenekara gondoskodott.

A Buda Környéki Televízió megörökítette a teljes programot, lehetővé téve, hogy a felvétel ki-ki megőrizze és Németországba is eljuttathassuk, azokhoz, akik a kitelepítést elszenvettkék és a fiatalokhoz, akiknek mindez már történelem.

Budakeszi Város Német Önkormányzata köszönetét fejezi ki az emlékműsor közreműködőinek, akik munkájukkal, részvételükkel vagy jelenlétükkel hozzájárultak, hogy méltón emlékezessünk a 70 évvel ezelőtti tragikus eseményekre.

Együttal minden kedves érdeklődőt szeretettel meghívunk és várunk a kitelepítés 70. évfordulója alkalmából meghirdetett emlékvé további rendezvényeire!

Kőrösi Csilla Júlia, elnökhelyettes,
Budakeszi Város Német Önkormányzata

HELYESBÍTÉS: Tisztelt érintettek! A Budakeszi Hírmondó 2016. áprilisi számában hibásan jelent meg a 70 évvel ezelőtti budakeszi kitelepítés megemlékezéséről szóló cikk. Ha valakit megbántottunk vele, elnézést kérünk! A hibát kijavítva közöljük a beszámolót. Szerkesztőség